

paa Grund af, at der er opstaaet Uenighed mellem Maribo Amtsraad og Færgeeieren om, i hvilket Omfang Færgeretten skal begrænses. Imedens nemlig Færgeeieren i Genhold til den foreløbige Overenskomst, der omtales i Ministeriets Skrivelse til Finantsudvalget af 4de Marts d. N., jfr. Rigsdagstidenden for 1875—76 Tillæg B., Spalte 765, 766, er gaaet ud fra, at han kun skulde give Afkald paa sin Eneret forsaavidt angaar Farten mellem Naffstov og Lange-land, har Amtsraadet ment at maatte fastholde den Fordring, at Eneretten indskrænkes til at gjælde for selve Færgestedet og Ryststræningen indtil $\frac{1}{2}$ Mil fra Laars, regnet til begge Sider.

Ministeriet har i den Anledning under 23de Oktober d. N. rettet en indtrængende Opfordring til Amtsraadet om at søge Sagen bragt i Orden inden Finantsaarets Udgang, men man har endnu ikke modtaget Svar herpaa. Til nærmere Oplysning for Udvalget om den Stilling, Ministeriet har indtaget til Sagen, vedlægges en Gjenpart af ovennævnte Skrivelse af 23de Oktober d. N."

252) Ny Post efter Nr. 10. Skrivelse af 16de Oktober 1876 fra Indenrigsministeren:

"I afvigte Rigsdagssamling blev der af Folkethinget til Indenrigsministeren henvist et Andragende fra Enken Hedevig Kathrine Holbt født Schultz af Lyrstrup om Erstatning for Tabet af en Afgift, som hun i sin Tid havde oppebaaret af den tidligere i det slesvigiske Sogn Lyrstrup beliggende, men ved den med Fredslutningen af 1864 forbundne Grændseregulering i Kongeriget Danmark indlemmede Eiendom Frederikshøj eller Høffelbjerg Kro. Denne Afgift var bleven ydet til hende som Indehaver af en Eneret til Krohold og Høferi i Lyrstrup Sogn, der grundede sig paa en under 25de April 1742 allerhøiest stadfæstet Arveforpagtningskontrakt af 24de Marts s. N. mellem Amtstuen i Haderslev og Peter Petersen af Høffelbjerg. Af de flere i Genhold til bemeldte Arveforpagtningskontrakt i Lyrstrup Sogn oprettede Krohold og Høferier var Høffelbjerg Kro Stamkroen, og i en Række af Aar vare saavel Kroen som Privilegiet samlede paa een Haand; men i indeværende Aarhundrede ophørte ved en tidligere Privilegiehavers Død denne Forbindelse, idet Kroen tilfaldt den Afvødes Hustru ifølge oprettet Testament, medens derimod Privilegiet overgik til hans Arvinger efter Loven, og fra den Tid svarede der af Kroholdet i Høffelbjerg ligesom af de andre Krohold og Høferier i Lyrstrup Sogn en aarlig Afgift til Indehaveren af Privilegiet. — Da som ovenfor bemærket Høffelbjerg Kro ved Grændsereguleringen var bleven indlemmet i Danmark, skulde Andragerinden, for at bevare den omtalte Eneret for bemeldte Kroes Vedkommende, i Medfør af § 12 sidste Punktum i Lov af 16de Februar 1866 om Indførelse af Kongerigets Ret i de i Genhold til Fredstraktaten af 30 Oktober 1864 i Kongeriget indlemmede forhen slesvigiske Distrikter inden 1ste April 1867 have gjort Anmeldelse om den til Indenrigsministeriet. — Dette undgik imidlertid hendes Opmærksomhed, og Eneretten var saaledes, forsaavidt angik Høffelbjerg Kro, dermed tabt, hvorfor der ogsaa under 2den Oktober 1867 herigennem ad mandatum meddeltes den daværende Eierinde af Kroen J. Vilsons Enke en almindelig Bevilling til Gjestgiveri (Krohold) dersteds, ligesom Afgift af Kroen sidste Gang er bleven betalt til Andragerinden for Aaret indtil 1ste Mai 1866.

Det er efter det Anførte ikke noget Retsskrav, men alene et Billighedskrav, der fra Andragerindens Side kan gøres paa Erstatning af Statskassen for Ophøret af hendes Eneret til Krohold i Høffelbjerg Kro. — At nu imidlertid Billighed kan tale for at tilstaa hende en saadan Erstatning, forsaavidt et Tab virkelig er lidt, maa vistnok erkjendes, da det er meget undskyldeligt, at Andragerinden, som steds har boet udenfor Riget, og hvis Eneret omfattede et Distrikt, der alene med Undtagelse af Eiendommen Høffelbjerg Kro forblev under Hertugdømmet Slesvig, ikke har været opmærksom paa nysommeldte Lovbestemmelse, og det saa meget mere som Afgift af Høffelbjerg Kro ogsaa er bleven erlagt til hende, efterat Grændsereguleringen var foregaaet. Ministeriet, som i Aaret 1871 har afvist et Andragende fra hende om, at det maatte blive paalagt Eieren af tidnævnte Kro at betale hende den hende formentlig tilkommende aarlige Afgift af Kroen, har derfor ei heller troet at burde unddrage nærværende Andragende sin Understøttelse. Af de nærmere Oplysninger, man som Følge heraf har indhentet for at komme til Klarhed om, hvorvidt noget Tab var lidt, og hvor stort dette da maatte være, fremgaar det, at det omhandlede Privilegium af den preussiske Regjering er blevet afløst mod Udbetaling til Andragerinden af en Erstatningssum af 4147 Kroner 2 Ore, men at denne Erstatning alene er bleven ydet hende for Ophøret af Privilegiet i den ved Hertugdømmet Slesvig tilbageblevne Del af Lyrstrup Sogn. Det er fremdeles oplyst, at hun i aarlig Afgift af Høffelbjerg Kro har oppebaaret et Beløb af ca. 94 Kroner (ikke som i Andragendet ved en Feilskrift opgivet